

ZIMNÍ FARNÍČEK

ČASOPIS FARNOSTI KNÍNICE U BOSKOVIC

Č. 50
2023

PASTORAČNÍ RADA

Jak víte, o. biskup Pavel rozhodl, že má být v každé farnosti brněnské diecéze zřízena farní pastorační rada. Má to být společenství farníků, které radí farářům (nebo někomu, kdo spravuje farnost) v pastoračních záležitostech farnosti.

Každá pastorační rada se skládá ze tří skupin lidí. V první řadě jsou to ti, kteří do ní patří z titulu své služby ve farnosti (například trvalí jáhni), dále jsou to členové volení a nakonec ti, které jmenuje farář.

Před námi je úkol vybrat tu prostřední skupinu členů pastoračních rad pro naše farnosti.

Proces výběru má dvě části:

1. Sběr návrhů kandidátů.

Navrhnout je možné každého katolíka staršího 18 let, který má kanonické bydliště na území farnosti. Lze také navrhnout toho, kdo sice bydlí jinde, ale personálně patří do farnosti (chodí tam pravidelně do kostela).

Kdo může navrhopvat? Odpověď je jasná: každý, kdo může být navržen. Navrhuje se anonymně.

Po skončení sběru návrhů budou navrhnutí kandidáti osloveni, zda chtějí na kandidátce být. Z toho vznikne konečná podoba kandidátky do volené části farní pastorační rady.

2. Další částí jsou vlastní volby.

Volit může každý, kdo může být volen. Volí se anonymně.

Jak to v praxi bude vypadat?

Od začátku adventu budou vzadu v kostele papírky, na které můžete napsat svůj návrh kandidátů. Tento papírek vložte do přiložené krabice. Navrhovat kandidáty bude možné **do třetí neděle adventní do 10:00.**

Během posledního adventního týdne a vánočních svátků oslovím všechny, kteří budou a mohou být navrženi, zda chtějí kandidovat. Od 1. ledna bude vystavena kandidátní listina na nástěnce v kostele a na webových stránkách farnosti.

Od 1. ledna do 14. ledna si každý, kdo chce hlasovat, může vyzvednout hlasovací lístek vždy po mši sv. v sakristii kostela.

Samotné hlasování bude po mši sv. v neděli 14. ledna do 10:00. Hlasovací lístky se budou dávat do urny v kostele.

V následujícím týdnu budou zveřejněny výsledky hlasování.

Těším se na spolupráci a prosím o shovívavost, když dojde k nějakému zádrhelu.

Přece jenom to děláme poprvé.

V Knínicích bude mít pastorační rada devět členů.

To znamená, že se **bude volit pět členů.**

Stanovy pastoračních rad farností brněnské diecéze jsou k nahlédnutí [ZDE](#) (pokud čtete Farniček v elektronické podobě) anebo v kostele pod kůrem.

M. Šudoma

ÚVODNÍK	5
TÉMA: V NADĚJI SE RADUJTE!	5
NAŠI ZEMŘELÍ KNĚŽÍ	10
CO PĚKNÉHO JSME PROŽILI V UPLYNULÝCH MĚSÍCÍCH	20
SVĚDECTVÍ A MODLITEBNÍ IMPULZY	29
INSPIROVALO NÁS	31
MISIJNÍ A CHARITATIVNÍ ČINNOST NAŠÍ FARNOSTI	33
CÍRKEV BEZ HRANIC ANEB CO SE DĚJE KOLEM NÁS	36
ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI	39
KRÁTKÉ DŮLEŽITÉ ZPRÁVY	40
MYŠLENKA NA ZÁVĚR	44

PŘÍLOHY

VYZNAČTE SI V KALENDÁŘI A POZVÁNKY

Loňský Zimní Farníček přinesl fotografie a radostná svědectví účastníků Děkanského setkání mládeže, které se tenkrát uskutečnilo v Knínicích.

Papež František tehdy mladým mimo jiné napsal: „Je zapotřebí spojení mezi mladými a starými lidmi.“

V uplynulém roce se u nás několikrát podařilo tuto výzvu přenést do reality, třeba když Děti víry tvořily dárečky pro babičky a dědečky k jejich červencovému výročí... Díky mladým se děje ve farnosti mnoho dobrého, což se odráží v příspěvcích na dalších stránkách Farníčku. Bohu díky za ně a jejich rodiny.

A stejně tak se mnoho dočtete i o generaci starších. Tento Farníček bude trochu vzpomínkový, tak věříme, že to bude prostředkem k vyplavení vašich vlastních vzpomínek, které vám v tomto předvánočním čase zpříjemní dny a povedou vás do radosti a do naděje...

Právě o naději uvažuje při příležitosti letošních Světových dnů mládeže Svatý Otec. Dobře ví, že naději potřebují jak mladí lidé, kteří si začínají klestit cestu často nepřehledným a nepředvídatelným životem, stejně jako ti starší, kteří už tolik prožili. Proto papežův list otiskujeme s vírou, že promluví do srdce mnohých z vás.

V NADĚJI SE RADUJTE!

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K 38. SVĚTOVÉMU DNI MLÁDEŽE 2023

26. 11. 2023

„V naději se radujte“ (Řím 12,12)

Drazí mladí!

Vy mladí lidé jste radostnou nadějí církve a lidstva, které je stále na pochodu. Rád bych vás uchopil za ruku a šel s vámi po cestě naděje. Rád bych s vámi mluvil o našich radostech a nadějích, ale také o smutku a úzkosti našich srdcí a trpícího lidstva.

V těchto dvou letech přípravy na Jubilejní rok budeme nejprve uvažovat nad Pavlovým výrazem „V naději se radujte“ (Řím 12,12) a poté se hlouběji seznámíme se slovem proroka Izaiáše: „Ti, kteří doufají v Hospodina, jdou bez únavy“ (srov. Iz 40,31).

Odkud tato naděje pochází?

„V naději se radujte“ (Řím 12,12) je výzva svatého Pavla římské obci, která prochází obdobím tvrdého pronásledování. Ona „radost v naději“, kterou apoštol hlásá, ve skutečnosti pramení z Kristova velikonočního tajemství, z moci jeho vzkříšení. Není plodem lidského úsilí, vynalézavosti nebo umění. Je to radost, která pochází ze setkání s Kristem. Křesťanská radost pramení ze samotného Boha, z vědomí, že nás on miluje.

Benedikt XVI. se při reflexi své zkušenosti ze Světových dnů mládeže v Madridu v roce 2011 ptal: „Kde se bere radost? Jak ji vysvětlit? Jistě je zde mnoho faktorů, které působí společně. Ale tím rozhodujícím je [...] jistota, která vychází z víry, že já jsem chtěný. V dějinách mám svůj úkol. Jsem přijat a jsem milován.“ A upřesnil: „Koneckonců potřebujeme bezpodmínečné přijetí. Teprve když mě Bůh přijímá a já si tím jsem jistý, vím s jistotou: Je dobře, že jsem tady. [...] Je dobré existovat jako člověk, a to i v těžkých dobách. Víra činí člověka vnitřně šťastným.“

Odkud je má naděje?

Tváří v tvář dramatům lidstva, zejména utrpení nevinných, se i my po vzoru některých žalmů ptáme v modlitbě Pána: „Proč?“ Avšak i my můžeme být součástí Boží odpovědi. My, stvoření jím k jeho obrazu a podobě, můžeme být projevem jeho lásky, která dává zrod radosti a naděje i tam, kde se to jeví jako nemožné. Připomíná mi to hlavního hrdinu filmu „Život je krásný“, mladého otce, který s jemnocitem a představitelstvem dokáže proměnit drsnou skutečnost v jakési dobrodružství a hru, a tak dává svému synovi „oči naděje“, čímž ho chrání před hrůzami koncentračního tábora, chrání jeho nevinnost a zabraňuje lidské zlobě, aby mu ukradla jeho budoucnost. Nejsou to však jen vymyšlené příběhy! Vidíme to na životě mnoha světců, kteří byli svědky naděje i uprostřed té nejkrutější lidské zloby. Vzpomeňme si na svatého Maxmiliána Marii Kolbeho, svatou Josefínu Bakhitu nebo blahoslavené manžele Josefa a Viktorii Ulmovy s jejich sedmi dětmi.

„Křesťan nebo skupina křesťanů se snaží chápat druhé lidi, v jejichž společenství žijí. [...] Kromě toho z nich vyznačuje prostým a nevťravým způsobem jejich víra v hodnoty, jež přesahují jiné běžné hodnoty, a zároveň i naděje v něco, co není viditelné a co si lidé neodvažují ani představit.“ (papež Pavel VI.)

„Malá“ naděje

„Malá naděje postupuje mezi svými dvěma staršími sestrami a nikdo si jí ani nevšimne. [...] Je to ona, maličká, která táhne všechno s sebou.

Neboť víra vidí jen to, co je.

Ona ale vidí, co bude.

Láska miluje jen to, co je.

Ona ale miluje to, co bude...

Naděje vidí to, co ještě není a co bude.

Ona miluje to, co ještě není a co bude.

Ona dává kráčet těm dvěma. Ona je táhne. A dává kráčet všem ostatním.“

I já jsem přesvědčen o této skromné „menší“, ale zásadní povaze naděje. Jen se zamyslete nad tím, jak bychom žili bez naděje? Jak by vypadaly naše dny? Naděje je solí každodenního života.

Naděje – slunce, které osvětluje noc

V křesťanské tradici velikonočního tridua je Bílá sobota dnem naděje. Je to něco jako mezistupeň mezi Velkým pátkem a Velikonoční nedělí, mezi zoufalstvím učedníků a jejich velikonoční radostí. Je to místo, kde se rodí naděje. Církev si v tento den tiše připomíná Kristův sestup do pekel. Bůh nejenže se soucitně dívá na naši smrtelnost nebo nás volá zpovzdálí, ale vstupuje do naší zkušenosti podsvětí jako světlo, které září v temnotách a přemáhá je (srov. Jan 1,5).

Když se nad tím zamyslíme, byla to naděje Panny Marie, která stála pevně pod Ježíšovým křížem a byla si jistá, že „úspěch“ je blízko. Maria je ženou naděje, Matkou naděje. Na Kalvárii „stála pevně v naději proti vší naději“ (srov. Řím 4,18), nenechala ve svém srdci vyhasnout jistotu vzkříšení, které zvěstoval její Syn. To ona naplnila ticho Bílé soboty láskyplným očekáváním plným naděje a vnukla učedníkům jistotu, že Ježíš přemůže smrt a že zlo nebude mít poslední slovo. Křesťanská naděje není lehkavý optimismus ani placebo pro důvěřivce; je to jistota zakořeněná v lásce a víře, že Bůh nás nikdy nenechá samotné a dodrží svůj slib: „I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou“ (Ž 23,4). Křesťanská naděje není popíráním bolesti a smrti, ale oslavou lásky zmrtvýchvstalého Krista, který je stále s námi, i když se zdá být daleko. „Pro nás je velkým světlem naděje a vůdcem v naší noci sám Kristus, protože je ‚zářivou jitrní hvězdou‘.“

Živit naději

Když se v nás zažehne jiskra naděje, někdy hrozí, že ji zadusí starosti, obavy a povinnosti každodenního života. Jiskra však potřebuje vzduch, aby mohla dál zářit a přerůst ve velký oheň naděje. A je to právě jemný vánek Ducha Svatého, který naději podněcuje. My ji můžeme pomáhat živit různými způsoby.

Naději živí modlitba. Modlitbou si naději uchováváme a obnovujeme. Modlitbou udržujeme jiskru naděje. „Modlitba je první posilou naděje. Modlíš se a naděje roste, jde dál.“

Modlitba je jako výstup do výšky: když jsme na zemi, často nevidíme slunce, protože obloha je zakrytá mraky. Když však vystoupáme nad mraky, zaplaví nás sluneční světlo a teplo; a v této zkušenosti nacházíme jistotu, že slunce je vždy přítomné, i když se všechno zdá být šedivé. Drazí mladí, když vás obklopí hustá mlha strachu, pochybností a útlaku a vy už nevidíte slunce, vydejte se na cestu modlitby. Neboť „i když mě už nikdo neposlouchá, Bůh mi naslouchat nepřestal“.

Najděme si každý den čas, abychom tváří v tvář úzkostem, které nás přepadají, spočinuli v Bohu: „Jen v Bohu odpočívej, má duše, od něho pochází to, v co doufám“ (Ž 62,6).

Naděje je živena našimi každodenními rozhodnutími. Výzva k radosti z naděje, kterou svatý Pavel adresuje křesťanům v Římě (srov. Řím 12,12), vyžaduje v každodenním životě zcela konkrétní rozhodnutí. Proto vás vyzývám, abyste si zvolili životní styl založený na naději.

Dovolte mi uvést příklad: na sociálních sítích se zdá být snazší sdílet špatné zprávy než zprávy o naději. Proto vám předkládám konkrétní návrh: snažte se každý den sdílet nějaké slovo naděje. Staňte se rozsévači naděje v životě svých přátel a všech lidí kolem vás.

Zapálit pochodeň naděje

Někdy si večer vyjdete ven s přáteli, a pokud je tma, vezmete si chytrý telefon a zapnete si baterku, abyste si posvítili. Na velkých koncertech tisíce z vás pohybují těmito moderními svítilnami do rytmu hudby a vytvářejí tak působivou atmosféru. V noci díky světlu vidíme věci novým způsobem a i ve tmě se objevuje rozměr krásy. Tak je tomu i se světlem naděje, kterým je Kristus. Kristem a jeho zmrtvýchvstáním je náš život osvěcen. S ním vidíme všechno v novém světle.

Říká se, že když se lidé obraceli na svatého Jana Pavla II., aby s ním mluvili o nějakém problému, jeho první otázka zněla: „Jak se to jeví ve světle víry?“ Také pohled osvícený nadějí způsobuje, že se věci jeví v jiném světle. Vyzývám vás proto, abyste si tento pohled osvojili ve svém každodenním životě. Křesťan oživovaný božskou nadějí je naplněn odlišnou radostí, která vychází z jeho nitra. Výzvy a těžkosti tady jsou a vždy budou, ale pokud jsme obdařeni nadějí „plnou víry“, čelíme jim s vědomím, že nemají poslední slovo, a sami se stáváme malou pochodní naděje pro druhé.

Také každý z vás jí může být, pokud se vaše víra stane konkrétní, spjatá se životem a osudy vašich bratří a sester. Vzpomeňme si na Ježíšovy učedníky, kteří ho jednoho dne na vysoké hoře spatřili zářit nádherným světlem. Kdyby tam nahoře zůstali, byl by to pro ně krásný okamžik, ale ostatní by z toho zůstali vyloučení. Bylo nutné, aby sestoupili dolů. Nesmíme utíkat ze světa, ale milovat naši dobu, do níž nás Bůh nikoli bezdůvodně postavil.

Šťastní můžeme být jen tehdy, když se s bratry a sestrami podělíme o milost, kterou nám Pán dává den co den. Drazí mladí, nemějte obavu sdílet se všemi nadějí a radost ze vzkříšeného Krista! Jiskru, která se ve vás zažehla, opatrujte, ale zároveň ji rozdávejte; uvidíte, že poroste! Křesťanskou nadějí si nemůžeme nechat pro sebe jako krásný pocit, protože je určena všem. Budte nablízku zejména těm svým přátelům, kteří se možná navenek usmívají, ale uvnitř pláčou, ochuzeni o nadějí. Nenechte se nakazit lhostejností a individualismem; zůstaňte otevření jako řečiště, kterými může Ježíšova naděje proudit a šířit se v prostředích, kde žijete.

„Kristus žije. On je naše naděje a nejkrásnější mládí tohoto světa!“

Svěřme celý svůj život Panně Marii, Matce naděje. Ona nás učí nosit v sobě Ježíše, naši radost a nadějí, a darovat ho druhým. Šťastnou cestu, drazí mladí! Žehnám vám a provázím vás modlitbou.

A vy se také modlete za mě!

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu
dne 9. listopadu 2023.
FRANTIŠEK

Naši zemřelí kněží

P. Miroslav Sedlák

Začátkem září, v době, kdy se rodil minulý Farníček, nás zastihla smutná zpráva. Dozvěděli jsme se, že práh věčnosti překročil otec Miroslav Sedlák, který před asi dvaceti roky byl administrátorem v naší knínické farnosti. Pojdme na něj trošku zavzpomínat.

Do vašich modliteb se svěřuje

P. MIROSLAV SEDLÁK

* 4. 4. 1945 Vratíkov

† 1. 9. 2023 Břeclav

Bože, ty jsi zdroj všeho dobra,
uč mě chtít, co chceš ty!

♦♦♦

Šakvice 2023

♦♦♦

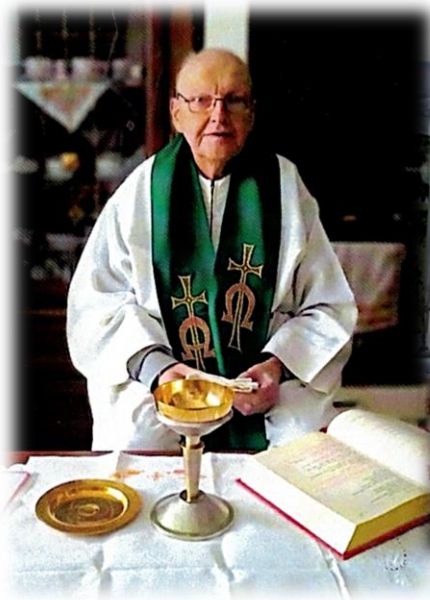
Miroslav Sedlák se narodil 4. dubna 1945 v nedalekém Vratíkově. Stal se pošťákem, několik roků roznášel poštu v okolí Boskovic. Do semináře vstoupil v pozdějším věku, na kněze byl vysvěcen 7. září 1991 v Brně. Jeho prvním působištěm bylo Nové Město na Moravě a Sněžné. Po roce byl z Vysočiny poslán na jižní Moravu, stal se administrátorem v Šakvicích, odkud spravoval sousední farnosti Popice u Hustopečí, krátce Pouzdřany a poté Horní a Dolní Věstonice.

Na podzim 2000 byl ustanoven administrátorem a po roce farářem v nedalekých Cetkovicích s excurrenty Knínice u Boskovic a Vísky u Letovic.

Naši farnost přebíral po P. Slaninovi v roce 2001. Po roce přišel na knínickou faru výpomocný duchovní P. Sommer, který mu pomáhal se službou v okolních farnostech. V roce 2005 byl P. Sedlák ustanoven farářem na Horním Štěpánově a v Knínicích skončil. Před tím stačil ještě s panem Ševčíkem připravit a naplánovat opravu a výmalbu našeho kostela, za což jim oběma patří velký dík. Knínickou farnost spravoval potom P. Sedlák ještě tři měsíce na jaře roku 2007, než jsme připadli pod Boskovice. Nějaký čas měl na starost také farnost Protivanov.

V roce 2014 se stal farářem v Šardicích, odtud dva roky spravoval i Bohuslavice u Kyjova. Nemoc jej přinutila vzdát se péče o farnost a od srpna 2019 odešel jako výpomocný duchovní do Šakvic, kde před lety již působil.

Zemřel 1. září 2023 v nemocnici v Břeclavi, pochován je na hřbitově v Šakvicích.

P. Stanislav Richter

V minulých dnech jsme si připomínali 100 let od narození našeho pana faráře otce Stanislava Richtera. Je to už více než třicet let, co jsme se s ním mohli setkávat denně v našem kostele. Přesto si aspoň ti starší z nás na dobu jeho působení v naší farnosti jistě rádi vzpomenou.

Otec Stanislav se narodil 10. listopadu 1923 v Brně a 25. listopadu byl pokřtěn v Tuřanech. Po maturitě na klasickém gymnáziu se stal ve válečném roce 1942 bohoslovcem brněnského semináře a 5. července 1947 přijal z rukou biskupa Karla Skoupého kněžské svěcení.

Poté působil jako kaplan ve farnostech Běhařovice a Oslavany. Po dvou letech kněžské služby požádal o vstup do Tovaryšstva Ježíšova a 7. září 1949 začal na Velehradě svůj noviciát. Na jaře roku 1950 jej zastihla násilná likvidace řeholí, po níž byl internován v Bohosudově, a pak následovala tři léta nucené vojenské služby v PTP na Slovensku. Otec Stanislav zůstal věrný svému povolání a v roce 1951 složil v Plaveckém Podhradí první řeholní sliby. V roce 1953 byl protiprávně odsouzen a strávil jeden a půl roku ve věznicích v Trenčíně, na Pankráci a ve Rtyni. Po propuštění žil v rodných Chrlicích a pracoval jako dělník v První brněnské strojírně.

Po Pražském jaru mu bylo v roce 1969 dovoleno nastoupit opět do duchovní správy. Krátce působil v Rousínově, pak od podzimu 1970 dostal na starost naši farnost a později ještě navíc Vísky u Letovic. Na knínickou faru si přivedl svoji maminku, o kterou se v jejím stáří obětavě staral až do její smrti v roce 1989.

Po svém onemocnění se otec Stanislav roku 1992 přestěhoval do Charitního domova na Moravci, odkud ještě podle svých sil vypomáhal v okolních kostelech. Několikrát v té době zavítal i do Knínic, živě se zajímal o dění v naší farnosti a vzpomínal na své bývalé farníky. Pán si jej k sobě povolal 31. října 2016, několik dní před jeho devadesátými třetími narozeninami. Po obřadech v kostele Nalezení svatého Kříže na Moravci byly jeho tělesné pozůstatky uloženy 7. listopadu na místním hřbitově.

P. Vladimír Richter

Také bratr otce Stanislava Vladimír Richter byl knězem a profesorem na univerzitě v rakouském Innsbrucku. Několikrát jsme se s ním mohli potkat i v Knínicích, kam jezdil navštívit svého bratra. Po jeho onemocnění bydlel přes prázdniny roku 1992 na knínické faře, kterou pomáhal vyklízet a sloužil mše svaté v našem kostele.

Na přání některých farníků si plodný život tohoto ve světě známého jezuitu připomeneme.

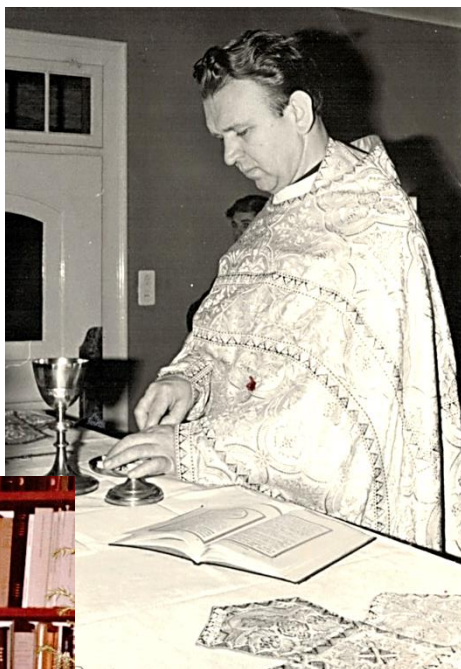
Narodil se 14. července 1925 v Chrlicích u Brna. V letech 1945 až 1949 vystudoval matematiku a fyziku na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Jeho úmysl následovat příkladu svého staršího bratra Stanislava a vstoupit do Tovaryšstva Ježíšova byl zmařen zrušením všech řeholí v Československé republice 13. dubna 1950.

V září téhož roku se mu podařilo spolu se dvěma studenty teologie uprchnout do Rakouska, kde byl ve věku 25 let přijat do jezuitského noviciátu v St. Andrä in Lavanttal. Po studiích v Pullachu a v Innsbrucku byl v roce 1955 v Římě vysvěcen na kněze byzantského obřadu. V roce 1957 se na vlastní žádost odebral do Kielu na speciální studia k profesoru Paulu Lorenzenovi. V Innsbrucku, během svých příprav na habilitaci, „objevil“ Ludwiga Wittgensteina. Lorenzen a Wittgenstein se od té doby stali jeho nejoblíbenějšími autory. Od roku 1958 vyučoval P. Richter v Innsbrucku, nejprve jako lektor, později jako docent moderní logiky. V roce 1964 se habilitoval na Katolické teologické fakultě univerzity v Innsbrucku a roku 1978 se stal řádným profesorem křesťanské filozofie. Svými literárně kritickými studiiemi k Janu Duns Scotovi a Wilému Ockhamovi na sebe upozornil v akademickém světě. V letech 1983 až 1985 byl děkanem teologické fakulty a od roku 1990 do roku 1992 ředitelem Institutu pro křesťanskou filozofii. Přednášel rovněž na Gregoriáně v Římě a na Berchmanskolleg v Pullachu u Mnichova. Od roku 1969 do roku 1970 byl rektorem koleje Canisianum v Innsbrucku, kde se setkávali ukrajinští studenti byzantského obřadu z celého světa. P. Richter vychoval a po celá desetiletí pozitivně ovlivňoval mnoho studentů filozofie a teologie.

Ve svém nenapodobitelném vystupování a ve všech svých projevech nikdy nezapřel svůj brněnský původ.

V květnu 2012 přesídlil do Domova seniorů sester sv. Kříže v Hochrumu. V prosinci 2012 si při pádu zlomil krček v kyčli. Přes všechnu poskytovanou láskyplnou péči se z následující operace už nikdy nezotavil. V neděli 24. února tam v přítomnosti svých spolubratrů pokojně zesnul.

Poslední rozloučení se konalo 1. března 2013 v jezuitském kostele v Innsbrucku a jeho tělo bylo uloženo v kryptě kostela.

Vzpomínky pamětníků

Otec Stanislav Richter

V roce 1980 jsme se přestěhovali do knínické farnosti a jako praktikující katolík jsem začal navštěvovat bohoslužby v místním kostele.

Tehdy zde byl farářem o. Richter. Co mě prvně na něm zaujalo, jeho silný hlas. Nepotřeboval žádný mikrofon a rozhlas. Jedna taková perlička, týkající se jeho hlasu: stalo se, že byl nachlazen a řekl, že musí mluvit potichu a abychom ho slyšeli, že bude kázat uprostřed kostela mezi lavicemi. Mluvil sice tišeji, ale stejně to bylo hodně nahlas. Tak to je moje vzpomínka na jeho hlas.

Dále si vzpomínám na jeho přesnost. Tenkrát bývaly v neděli dvě mše, ranní začínala za 4 minuty půl osmé, a to z důvodu příjezdu autobusu a před koncem upozorňoval šebetovské, že je už čas odejít na autobus. Tenkrát za mnou přišel pan Dufek (kostelník), zda bych neopravil akumuláčky, tak za otce Richtera odstartovala moje elektrikářská služba v kostele sv. Marka v Knínicích.

Otec Miroslav Sedlák

Na něho si vzpomínám jako na dobrosrdečného, přátelského a povídavého kněze. Při jeho jedné "povídavé" návštěvě se zmínil o výročí 200 let posvěcení kostela, že by se mohlo vymalovat. Slovo dalo slovo a pustili jsme se do toho.

Takže výmalba kostela je hlavně jeho zásluha.

Také se opravovala střecha zvonice, kde zajistil pozlacení bání pod křížem. Peníze na to sehnal z fondu, který zajišťoval nějaké finanční vyrovnání z ukradených zvonů za války.

Měl jsem také rád jeho kázání, ale spíše to nepsané, když uváděl příklady ze života. Také jsem ho rád navštěvoval na faře na Štěpánově, nikdy se to neobešlo bez kafe a něčeho sladkého a také pěkného povídání.

Při jeho působení v Cetkovicích mě kolikrát volal na opravu akumuláček a električky na faře. Také jsem opravoval topení na Vískách, kde byl administrátorem.

Tak jsem měl s otcem Sedlákem pestrý elektrikářský život. Vždy jsem rád s ním spolupracoval pro jeho dobrosrdečnou a vstřícnou povahu.

Děkuji Pánu za tyto kněze.

JŠ

Setkání ministrantů o. Richtera

V pátek večer 10. listopadu byla v našem kostele sv. Marka sloužena mše k 100. výročí narození o. Stanislava Richtera, který působil mnoho let v naší farnosti.

Tuto mši sloužil o. Sommer a sešli se na ní mimo jiné i ministranti pamětníci, kteří ministrovali v době působení o. Richtera.

Po mši jsme si mohli prohlédnout sakristii a zavzpomínat na ministrantské časy. Dále zde byly na nástěnce ke zhlédnutí fotografie právě z doby působení o. Richtera.

Bylo to příjemné pro všechny zavzpomínat na své mládí a ministrování. Hned se mi vybavilo několik úsměvných historek.

Po mši jsme se přesunuli na Sýpku u kostela, kde bylo pro všechny připraveno bohaté občerstvení a panovala zde celý večer příjemná nálada.

Povykládalo se..., lidé se potkali, někteří po letech, ... a to je v životě důležité. Zavzpomínalo se, jaké to bylo.

Za mě, a snad i za ostatní mohu říci, že tato akce byla velice vydařená a všem se líbila.

Tak třeba se tato akce zase někdy zopakuje i v budoucnu.

LM

P. Richter se svými ministranty

Všichni si měli co povídat...

Nejstarší ministranti P. Richtera

Vzácné památky – klobouk
pana faráře a ministrantský
límeč z minulého století

SETKÁNÍ PRVOKOMUNIKANTŮ S OTCEM BISKUPEM PAVLEM

Začátkem října se vydala skupinka čtvrtáků a pátáků z naší farnosti do Brna na Petrov. Už se stalo tradicí, že o. biskup zve do katedrály prvokomunikanty z celé diecéze. A že jich letos bylo – téměř 700!

V promluvě při mši svaté o. biskup mimo jiné dětem zdůrazňoval myšlenku sv. Františka z Assisi: "Bože dopřej mi, ať se nesnažím být milován, ale ať miluji. Ať miluji jako první."

Mottem letošního setkání bylo "Kdo věří, není nikdy sám." K tomu byly zaměřeny aktivity na stanovištích, kde se děti setkaly s různými postavami "z nebe". Např. blahoslavený Carlo Acutis, sv. Jan Maria Vianney, sv. Máří Magdaléna, sv. Václav, sv. Ludmila, sv. Petr a další. Na každém stanovišti děti plnily ať už vědomostní nebo pohybové úkoly – každý si tam mohl najít to své. Samozřejmě nemohlo chybět osobní setkání s o. biskupem Pavlem, kdy dětem ukazoval a vysvětloval typické věci, které používá biskup – berla, mitra, solideo, pektorál, ... Děti se s ním také vyfotily. Nezapomenutelným zážitkem byla vyhlídka z věže katedrály, kdy nám krásné počasí dovolilo vidět opravdu daleko.

Největší zážitky dětí:

- že jsem zkusil v katedrále hrát na varhany!
- líbilo se mi v sakristii s biskupem
- setkání s biskupem
- povídání o varhanách
- setkání s biskupem a hymna setkání
- osobní setkání s biskupem
- výhled z věže a zvonění zvonu přímo nad hlavou
- vyprávění o zajímavostech v katedrále

Setkání bylo vydařené a děti byly spokojeně unavené plny nových zážitků a prožitků. Bohu díky za to!

Za skupinku prvokomunikantů katechetka Jitka Muchová

A jak to viděly mladé účastnice:

Ve čtvrtek 5. října jsme se vypravili autobusem do Brna na setkání prvokomunikantů s o. biskupem. Cestovaly s námi ještě děti z okolních farností.

Když jsme dorazili ke katedrále na Petrově, šli jsme na mši svatou. Po mši jsme ve skupinkách chodili a plnili úkoly na různých stanovištích. Například jsme šli na věž ke zvonu, dělali jsme překážkovou dráhu s Carlo Acutisem, byli jsme si zazpívat na kůru píseň „Anděle Boží, strážce můj“. A také jsme se setkali s knězem, který nás naučil říkanku: „Kdo je svatý, kdo je nej, Jan Maria Vianney.“ Třídili jsme tenisáky s lístečky na hříchy a dobré vlastnosti. Vyfotili jsme se s o. biskupem Pavlem.

A nakonec jsme se rozloučili opět v katedrále a na památku jsme dostali knížečku s modlitbou „Otče, náš“.

Bylo to super setkání! :-)

Josefínka a Evička

BIŘMOVÁNÍ

V neděli 22. října byla v našem knínickém kostele udělena z rukou emeritního biskupa Vojtěcha Cikrleho svátost biřmování sedmnácti biřmovancům.

Stává se mi při různých rozhovorech, že mám potřebu sdělovat, že jsem člověk věřící. Občas to někoho zaujme opravdově, ale většinou v očích komunikačního partnera zahlédnu známky nějakého despektu možná i opovržení. A právě tento okamžik mě startuje a já jdu do akce. A o čem jiném mluvit než o církvi, která je mi nejbližší – naší farní knínické rodině – jak ji označujeme v přímluvných modlitbách.

Toto si můžu dovolit proto, že mám vždy o čem mluvit, nikdy se neopakuju, u nás se vždy děje něco nového.

Jinak tomu nebylo ani letos na podzim, kdy v Knínicích proběhlo biřmování. Jak je dobrým zvykem, před udělováním svátostí, probíhají vždy nějaké přípravy. Naši biřmovanci se scházeli a byli připravováni tradičně, katechezemi, které mohly vyústit do debat a rozhovorů.

Ke konci těchto příprav objevili náhodou manželé Hartlovi projekt, s jehož pomocí se připravují mladí lidé k přijetí svátosti biřmování na Vískách a v Letovicích. Podařilo se jim tento projekt přenést k nám. Původně byla oslovena mládež. Čerství, letošní biřmovanci z Knínic. Touhu něco se dovědět pocítili ale i starší z nás, kteří přijali tuto svátost před lety. Protože věk při hledání Boha a prohlubování vztahu k Němu není nikdy překážkou a opakování je matka moudrosti, mohli jsme se do projektu Vyvolený zapojit.

Musím přiznat, že způsob, kterým tento projekt funguje, je opravdu pro mladé a při prvním večeru jsem nevěděla, jak si s tím poradím. Byla to výzva, snad jsem ji zvládla.

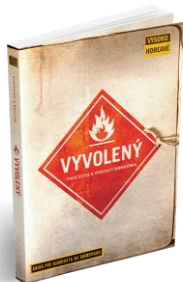
Každý z nás dostal knihu, jakýsi velký pracovní sešit o cca 250 stranách. Je rozdělen do 24 kapitol. Další součástí jsou videa, která vás zapálí,

motivují, jsou v nich záběry krásných mladých lidí, jenž mají život před sebou a ačkoli jsou z Ameriky, velmi s Bohem ve svých životech počítají. Třetí a tou nejdůležitější částí je naše vlastní práce, kde si tříbíme pohled na Boha a na víru. Rozdělili jsme se na mladé a starší. Osvědčilo se nám debatovat v těchto dvou skupinách, protože naše životní zkušenosti nás přece jen staví na jiné místo. Ale jen trošku. Všichni jsme děti Boží. A koncepce tohoto projektu jaksi přiměje člověka dívat se na to, co myslíme, že dobře známe, jinou perspektivou, mladýma očima, s odvahou... Je to super! Když odcházím z fary, kde se scházíme, jsem omlazená jako po wellness, jsem jako po restartu a div si nemyslím, že proběhla aktualizace softwaru v mé hlavě...

Jsme teprve na začátku. Sešli jsme se zatím jen třikrát a zatím pokaždé mezi nás přišel někdo jiný...

Takže zvu všechny tyto:

- Ty, které láká hledat a nacházet poklady
- Ty, kdo rádi pátrají jako vyšetřovatelé v detektivce a jsou schopni vášnivě hledat fakta, která usvědčují
- Ty, kdo se pátky večer doma nudí.
- Ty, kteří chtějí poznat nějaké kámoše
- Ty, kteří jsou odvážní a nebojí se konfrontovat církev, která je Ježíšova, a proto zná odpovědi na všechny otázky
- Ty, kteří jsou jen zvědaví

Přijďte, nebojte se, vyzkoušejte a uvidíte. Čím víc nás bude umět porozumět své vlastní osobní víře a svému vlastnímu vztahu s Bohem, tím více budeme pohotoví, když po nás někdo bude chtít, abychom obhájili církev před světem.

Martina Kotoučková

Vy však jste ‚rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. (1 Pt 2,9)

DĚKANSKÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Zajímavé workshopy na téma Vztahy a Proč dnes věřit? Večer chval. Diskutování o Bohu a víře. Toto měli možnost mladí lidé prožít na Setkání mládeže boskovického děkanství, které se konalo v sobotu 25. listopadu 2023 v Boskovicích. Hned po registraci byla prvním bodem na programu mše svatá v Boskovickém kostele, která hezky odstartovala celé odpoledne.

Po mši svaté jsme měli možnost vybrat si z přichystaných aktivit podle nálady. Aktivity zahrnovaly sport v Orlovně, procházku Boskovicemi, společenské hry, tvoření a čajovnu. Konkrétně v čajovně, kterou jsem si vybrala já, byla spousta příležitostí setkat se s lidmi z různých farností. K tomu příjemná atmosféra, horký čaj a dobré jídlo. Co víc si přát...

Dále následovaly přednášky na téma Vztahy nebo Proč dnes věřit?

Zúčastnila jsem se přednášky Vztahy a spolu se mnou tam bylo dalších asi padesát lidí. Dozvěděli jsme se o zkušenostech z osobního života třech zúčastněných

přednášejících. Dostali jsme rady o partnerství mezi mužem a ženou. V druhé polovině přednášky jsme pak měli možnost podat jakékoli dotazy, čehož jsme s nadšením využili. Přednáška dala každému něco jiného. Každý postřehl něco jiného, každého zasáhlo něco jiného, ale všichni jsme odcházeli plni dojmů a s novými informacemi, které můžeme nebo nemusíme využít v našem životě. Byla pro nás připravena i vynikající večeře v podobě guláše! Také jsme si prohlédli prezentaci Společenství Mamre z Osové Bítýšky a jejich činnosti. Po fyzickém pokrmu následoval i duchovní pokrm = večerní chvály! Díky Peti Hartlové se nám podařilo sestavit chválový tým, jehož součástí byli mladí lidé i z okolních farností. Během chval spousta lidí překonalo sama sebe, ať už svědectvími nebo zpěvem. Měla jsem pocit, že se všichni radujeme v naději. Společně jako jeden celek. Také bylo možné využít svátost smíření. S chválami skončil i celý vyčerpávající den. Myslím, že za všechny zúčastněné můžu tímto poděkovat všem, co se do přípravy této akce jakkoli zapojili. Jednalo se většinou o mé vrstevníky, kteří se předem přihlásili a asi měsíc a půl vše pro nás připravovali. Poděkování patří i Jitce Muchové a kněžím z Boskovic a Letovic.

Děkuji, stálo to za to!

Zora Kotoučková

A ještě jeden pohled na setkání očima letovské farnice:

Celé naše odpoledne jsme zahájili mši svatou, kde jsme mohli slyšet krásné kázání o naději. Celou mši krásně doprovázeli Tomáš Kánský a Anička Jílková. Myslím si, že lepší zahájení celého dne než s Pánem Ježíšem nemůže být.

V odpoledním programu na nás čekalo několik aktivit. V podobě sportovních her, čajovny s deskovými hrami, procházka s diskuzí či tvořivá dílna. Já osobně jsem se vydala s dalšími lidmi na celoodpolední procházku s diskuzí. Moc

se mi to líbilo. Ze začátku jsem vytahovala témata, která jsem měla nachystaná, ale v druhé části témata padala sama a bylo to naprosto celé vedené Duchem Svatým. Téma, které mně v druhé části procházky nejvíce zaujalo bylo pojetí jógy.

Před večerním programem v podobě chval byly připraveny velmi zajímavé workshopy na téma vztahy nebo proč dnes věřit.

A večer jsme měli tu nejsladší tečku na závěr, jakou si kdo může představit. Byly to tak moc požehnané chvály, které si myslím prožili naplno úplně všichni. Celé chvály doprovázela schola, která se vytvořila pouze na tento den. Ale pevnou základnou byla schola z Knínic. A naprosto skvělá vedoucí celé scholy Petra Hartlová, která tohle vše dala dohromady a za to moc děkujeme.

Vždycky jsem si myslela, že tak silné chvály nikde jinde než na Campfestu (na Slovensku) nezažiji. Ale po roce a půl se tento můj názor změnil. Tenhle večer byl pro mě opravdu silným zážitkem. Myslím si, že nejsilnějším zážitkem pro všechny byla řečená svědectví. Na téma nenávisť, strach, nedůvěra, pochybnost a překážky. Já měla svědectví na téma strach, kdy mě osobně se vůbec nechtělo. Ale měla jsem v hlavě stále myšlenku, že když nebudeme šířit naše zážitky s Bohem a neukážeme, že celá naše víra má smysl, tak kam by to celé vedlo. A na druhou stranu s Ježíšem všechno zvládneme. A taky jsem to všechno zvládla. Celou dobu mě vedl Ježíš, protože jsem řekla takové věci, které jsem nechtěla říct úplně dopodrobna, ale já jsem to tak řekla a jsem za to hrozně moc ráda. Protože bychom se neměli bát říkat celou pravdu a podrobnosti, které nás tížily. A mohou to být věci, které někoho trápí také a potřebují vidět, že v tom není sám.

Za celý den bych chtěla hrozně moc poděkovat úplně všem. Protože každý tam byl důležitý. Ale jedno obrovské poděkování patří otci Jiřímu z Letovic a Jitce Muchové za to, jak to celé zorganizovali. Protože to nemělo ani jednu chybičku.

Celý den se nesl v rodinné atmosféře a myslím si, že Ježíš z nás musel mít obrovskou radost.

Tereza Čermáková

Zakusit přítomnost vzkříšeného Krista ve svém životě, potkat ho „živého“, je ta největší duchovní radost, výbuch světla, který nemůže ponechat nikoho „nehybným“. Papež František

CÍRKEV V POSLEDNÍ DOBĚ INTENZIVNĚ VOLÁ PO ŽIVOTĚ VE SPOLEČENSTVÍ

Toto tvrzení vycházející ze slov papeže Františka bylo napsané na samém začátku loňského Zimního Farníčku. A sami možná z různých směrů slyšíte toto volání. Ať už z kazatelny našeho kostela nebo z jiných hlasů církve.

Poslední roky se tato teze vepsala hluboko do mého srdce. A Bohu díky za to, že se opírá o nespočet osobních zkušeností, které to opakovaně dosvědčují a dávají sílu do budování společenství.

Posledním blahodárným impulzem byla Konference společenství ve Zlíně organizovaná nadačním fondem Credo. Promlouvali k nám lidé z České republiky a hlavně ze Slovenska, kde už ušli velký kus cesty v budování křesťanských společenství a velmi štědře rozdávají z bohatství, které za ta léta získali. Přijíždí na různá místa naší země přednášet, diskutovat a hlavně se modlit a žehnat všem těm, kteří mají otevřené srdce pro Krista a „Jeho vizi“ stát se jedním tělem pod Jeho láskyplnou nadvládou.

V tomto prostředí, které velmi obecně popisují, jsem načerpala i zkušenost s modlitbou chvály a přímlyvné modlitby, které jsou plodem setkání se s živým Kristem (který „nemůže ponechat nikoho nehybným“). A tak se v našem kostele už druhým rokem můžete 1x za 2 měsíce přidat k této úžasné modlitbě. Pán se stará, rozmnožuje řady těch, kteří ho takto chtějí oslavovat a sloužit mu.

A zde si můžu uvědomit, jak je důležité s chválovým týmem žít víc než jen nacvičit pár písniček. Proto se Společenství chvály snaží pravidelně scházet (v pátek 1x za 14 dní po mši svaté) a skrze společnou modlitbu a vyučování růst v lásce a ve službě chvály a modlitby. Jde o společenství otevřené, kam je každý z vás zván.

Bůh ví, proč nás vede do společenství. Po každém z nás touží, abychom všichni společně (i s Ním!) tvořili jedno království lásky. Podstatou i cílem života člověka je „milovat a být milován“. Je to v první řadě povolání každé rodiny – tvořit domácí církve, kde ve středu je sám Kristus a Jeho láska. A potom můžeme také uslyšet volání vyjít z rodiny (ideálně s celou rodinou) dál sloužit Bohu a Jeho lidu.

A to je moment, kdy se mohou tvořit malé skupinky křesťanů, které se rádi setkávají k modlitbě a sdílení a spolu kráčí v jednom Duchu za Božím hlasem.

Z biskupství zaznívá volání po tom, aby se farnosti stávaly evangelizačními! Celý příští rok to bude velké téma – jak zaznělo z úst představitelů biskupství na nedávném setkání pastoračních rad. Tak kéž v našem velkém farním společenství hoří Boží oheň (jehož zdrojem jsou právě malé modlitební skupinky), abychom s evangeliem dokázali vycházet ven za zdi kostela!

Pokud během následujícího roku zavníš volání do společenství, neváhej se přidat do některého, které ve farnosti nebo v okolí funguje, anebo založ nové! Pokud bys potřeboval jakoukoliv podporu, můžeš se mi ozvat, mohu doporučit řadu zdrojů, kde lze čerpat informace i povzbuzení.

Petra Hartlová

TERMÍNY nejbližších **VEČERŮ CHVAL** v Knínicích: 14.1., 10.3., 12.5.

Život církve je jedna velká plavba.
Co já v tomto čase a na tomto místě mám dělat pro držení
správného kurzu plavby?

CHVÁLY A MŠE SVATÁ

Někdy se může stát, že člověk hledající blízkost Boha, snadněji ji nalezne při večeru chval než na mši svaté. A přichází vnitřní konflikt. Dobře víme, že slavení mše svaté je vrchol! Tak bych chtěla přinést svědectví o tom, jak jsem od dětství milovala bohoslužby. Nedělalo mi velký problém ani v mladším věku přicházet často na mše svaté. Později, když se prohluboval můj vztah k Bohu a začala jsem objevovat modlitbu chvály, a modlitbu ve společenství, její bohatství a krásu, zaznamenala jsem také několikrát průlom v tom, jak nově prožívám mši svatou. Jak se mi otvírá nové poznání, osvětlují některá místa, prohlubuje prožitek, schopnost soustředění a těšení se na každou modlitbu a slovo, a na Boží oběť na oltáři. A mnohokrát jsem si řekla: Jak to, že jsem si dřív nevšimla, že celá mše svatá je jedna velká chvála! Hluběji jsem si to uvědomila před týdnem po děkanském setkání mládeže poté, co jsme večer s mladými hráli chvály našemu Bohu a On mě naplnil hlubokou radostí. Jaké bylo překvapení, když jsem ráno šla na mši svatou a byla jsem plná očekávání. Radovala jsem se z každé modlitby, z každé chvály, díkůvzdání, prosby, z každého gesta, kterým při mši oslavujeme Hospodina. Mše svatá zase byla v mých očích bohatší!

A tak vzdávám chválu za Boží moudrost, že poslal svého Syna, založil svou svatou církev a že jí daroval poklad v podobě slavení mše svaté. Skrze ni prožíváme účast na nebeské slávě. Jako v nebi tak i na zemi. Pokud je pro tebe mše svatá něčím míň než setkáním s Boží láskou, tak chtěj víc! A udělej pro to cokoliv!

INSPIROVALO NÁS

... NEBO BUDE INSPIROVAT VÁS?

Ačkoliv nejsem žádný odborník na kvalitu médií, náš Farníček hodnotím jako naprosto super platformu, kde člověk může ve svobodě sdílet s ostatními ve farnosti svoje zážitky, získávat informace, inspirovat se duchovním životem jiných, zavzpomínat na staré časy, plánovat nové časy, prohlédnout si fotky, nahlédnout do matrik atd. Cení si naší redakční rady a všech pravidelných i nepravidelných přispěvatelů, díky nimž můžeme ve Farníčku listovat. Myslím, že se tak podporujeme vzájemně na naší cestě.

Přestože nejsem spisovatelka, občas mě láká do Farníčku něco zaznamenat. Říkám si, že Farníček je o nás a pro nás a nikdo z čtenářů jistě nehodnotí formu, ale spíše jde po obsahu, po tom, co je ukryto v pisatelových slovech.

Musela bych o svých zážitcích z prázdnin napsat aspoň 10 článků, abych v každém z nich popsala, co jsem zažila (chvály, konferenci Poslaná, Celostátní setkání mládeže v Lisabonu, Charismatickou konferenci v Brně, velmi osobní setkání s Pannou Marií, asi zázrak s medailkou, krásná přátelská setkání, farní odpoledne při výročí posvěcení kostela a plno dalších událostí). Nic z toho bych nezažila bez církve.

Zde tedy moje zamyšlení o církvi.

Církev je pro mě nad všechna jiná společenská uskupení dnešního světa, nad všechny politické strany, sociální sítě, internet, komunity, občanská sdružení a nevím co ještě. Když se člověk zamyslí nad tím, jak je nadčasově vymyšlená, co vše už dokázala, tak nezbyvá, než být přesvědčen o tom, že před sebou má další mimořádné události. V tomto mém chvalo zpěvu teď přijde jedno ale.

Mám hodně známých, kteří nejsou z církve tak nadšeni jako já. Říkám si, jak je to možné... a taky si říkám, že jsem tomu přišla na kloub. Řada z nich asi nechápe, co církev je. Myslí si, že církev rovná se Vatikán, papež, kněžstvo a až pak horda chudáků, kteří tuto garnituru musí poslouchat. Většina si taky myslí, že ti, co chodí do kostela, si o sobě myslí, že jsou svatí, bez chyb. Co s tím, je otázka, kterou rozhodně nevyřeším.

Každopádně věřím, že hlava naší církve se o svou církev vždy postará, jak je nám to přislíbeno. Taky zklamané církvi podporuju v tom, že pokud jsou pokřtění, jsou součástí církve. Nemají církev pomlouvat, ale mají se aktivně spolupodílet na jejím životě. Každý pokřtěný lajč necht' se stane platným kolečkem v obrovském soukolí. Není se čeho bát, máme kněze, kteří jsou uschopněni toto soukolí udržovat v chodu vysluhováním svátostí, bohoslužbami, modlitbami, pomazávají nás olejem a čistí vodou. Církev jsme my, obyčejní lidé, kteří ve společenství s kněžími mají stejný cíl. Být apoštoly, jít a hlásat evangelium.

PS: A všimněte si, čtete a nemuseli jste odsouhlasit cookies 🍪. To je svoboda...

Martina Kotoučková

Farnost Knínice u Boskovic Vás srdečně zve na tradiční

Vánoční misijní jarmark

Letos se uskuteční **v neděli 17. prosince po mši svaté na Sýpce**. Výtěžek bude věnován na podporu Simony a Martínka Šaršonových z naší farnosti.

→ **Výrobky, které pro účel tohoto jarmarku tvoříte doma, můžete přinášet v sobotu 16. prosince od 16 do 17 hodin na faru.**

v Knínicích proběhne **6.1.2024** a tříkráloví koledníci budou chodit dopoledne od cca 10:00 po požehnání koledníkům při mši svaté (8:30).

→ **Děti, které se těší, že budou koledovat, ať se hlásí Kačce Ševčíkové osobně nebo na telefon 705 236 840.**

DĚKUJEME ZA VAŠ PŘÍSPĚVEK DO TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY!

ČEPICE PRO ONKODOSPĚLÁKY

„Jakmile se rozhodnete pro naději, je možné všechno.”- Ch. Ruse
Děkuji za úžasnou spolupráci Dětem víry a 13. skautskému oddílu Fénix Knínice - Piškoti a jejich vedoucím. Společnými silami vytvořili přáníčka plná naděje, víry a lásky. Mile mě to potěšilo a předávám paní V. Rybové - www.venusinsvet (Čepice pro onkodospěláky)

Namalovaná přáníčka od dětí spolu s ušitými bavlněnými čepicemi jsou rozváženy po celé ČR onkologicky nemocným dospělým pacientům. Loni byl 4. ročník – rozdalo se 1830 čepic + 2000 dětských přáníček, nadační fond je rozvezl do 17 klinik a stacionářů. Podle reakcí obdarovaných měla přáníčka namalovaná dětmi velký úspěch a byla povzbuzením v jejich těžké nemoci. Věřím, že tomu bude tak i letos za přispění našich dětí.

„Malá naděje není jen kapka v moři, ale hořící svíčka v temné místnosti.”- D. Málek

Chtěla bych také poděkovat vnučatům Markétě a Jarkovi a klukům Honzovi a Pavlovi Dračkovým. Jejich malovaná přáníčka + ušité polštářky, hračky, ... už těší od 17.11. nemocné děti ve FN Brno.

„Zítřek leží v neznámu, ale často přináší naději.”- J.R.R. Tolkien

Použité citáty v tomto článku jsou součástí přáníček od dětí. Ukázalo se, že každý z nás, i ti nejmenší, může být hořící svíčkou v temné místnosti. Dětský obrázek a modlitby mají velkou sílu, přináší nemocným a trpícím naději, pokoj, lásku. Bohu díky.

„Dobro v tomto světě je nadějí pro život věčný.” - B.Pascal

PS: Moc vás zdravím a děkuji za vaši práci i dětem ve farnosti.
Krásné dny a vřelé díky za nadační fond Věrka Rybová.

Věra Konečná

„Jáknile se rozhod-
nete pro naději,
je možné všechno.“
- Ch. Beve

ALŽBĚTKA 7 LET

„Lipšíh lidí v marném,
ale často přivádí
naději.“
- J. R. B. Solken

LUCINKA
ROKUZ

„Dobro v tomto životě
je naději pro život
věčný.“
- B. Pascal

6 LET
MILY

„Naděje, to je zápalka,
kterou se škrábá
o krabičku s nůž.“
- T. Štěr

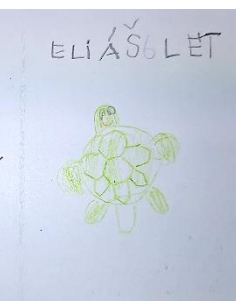
ADAM
7 LET

„Proti hrampotám života
dal Bůh člověku
3 věci - naději, spánek
a smích.“

EDIKA
LETT

„Sokud existuje život,
existuje naději.“
- J. Karel

ELIÁŠ 6 LET

„Naděje, to je zápalka,
kterou se škrábá
o krabičku s nůž.“
- T. Štěr

DOMINIK 9 let

„Lít bez naděje
marně přivádí zít.“
- F. M. Dostojevskij

BARUNKASLH

„Proti hrampotám života
dal Bůh člověku 3 věci -
naději, spánek a smích.“
- J. Kaut

F. ROKV JOSÍEK

NABÍDKA Z CENAPU

DÁRKOVÉ POUKAZY
DÁRKY S HLUBŠÍM VÝZNAMEM
DÁRKOVÉ POUKAZY JE MOŽNÉ VYUŽÍT NA PORADENSTVÍ A KURZY:

- SYMPTOTERMÁLNÍ METODY
- POMOC PŘI NECHTĚNÉ NEPLODNOSTI
- PRO NASTÁVAJÍCÍ RODIČE
- NA PODPORU KOJENÍ
- PRO SNOUBENCE A NOVOMANŽELE
- PROGRAMY PRO RODIČE
- PROGRAMY PRO NÁCTILETÉ SLEČNY

WWW.CENAP.CZ/DARKOVE-POUKAZY

DÁRKOVÝ POUKAZ
NA KURZ NEBO PORADENSTVÍ
V HODNOTĚ

Ob _____
Pro _____

POUKAZ JE PLATNÝ NA 1 ROK OD DATA VYSTAVĚNÍ KÓD POUKAZU
VÍCE INFORMACÍ NA WWW.CENAP.CZ

CENAP
CENTRUM NADĚJE A POMOCI

DARUJTE VZDĚLÁNÍ A NADĚJI DĚTEM Z NEJCHUDŠÍCH ZEMÍ SVĚTA

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu –

Místo u Vánočního Stolu
Místo u Vánočního Stolu.cz

Děkujeme Vám, že jste pozvali k vánočnímu stolu Mary's Meals další hladovějící dítěti

www.marysmeals.cz

Mary's Meals Česká republika s.r.o., Chrást 812/16, 142 00 Brno
© 2019 Mary's Meals. All rights reserved. Tel: +420 723 996 907
Email: info@marysmeals.cz

VESELE VÁNOCE
s úžasným dárkem radosti a naděje

pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Jménem bezmála 2,5 milionů dětí v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

Petra Burianová
ambasadorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli.

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2 a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč.

Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štědrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost.

Místo u stolu
prostřete
zakoupením
tištěného nebo
elektronického
poukazu na e-
shopu Mary's
Meals.

Více na www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

V RÁMCI TÝDNE MANŽELSTVÍ (od 12.2. do 18.2.) připravujeme na sobotu **17.2. 2024 pro celý děkanát "Setkání manželů"** na faře v Boskovicích. Toto setkání bude k prohloubení vztahu mezi manžely a také nařknutí některých témat: např. "Jak se modlit v rodině, když děti odcházejí?" "Identita." "Umělá inteligence." - případně můžete sami navrhnout, která témata by vás zajímala. Pozveme hosty, se kterými budeme dané téma probírat. Nebude chybět diskuse, otázky, mše svatá, možnost přijmout sv. smíření, duchovní rozhovor... Bližší informace budou včas zveřejněny. Kdo by měl nějakou otázku, návrh, nebo by se chtěl zapojit do přípravy, může se obrátit na Jitku Muchovou tel. 728 013 021.

Pane Ježíši,

děkujeme Ti jeden za druhého a za dar vzájemné lásky, úcty a věrnosti. Děkujeme Ti za vše, co jsi nám již daroval, a důvěřujeme Ti, že nám nikdy nepřestaneš pomáhat svou milostí. Odevzdáváme se Ti, Ježíši, s celou láskou svého srdce, celou svou duší a celou svou bytostí.

Prosíme Tě o zvláštní milost Ducha svatého, abychom naše manželství i náš vztah k Tobě nežili z vlastní síly ani podle našich představ.

Ve Tvé milosti se znovu odevzdáváme jeden druhému a chceme i nadále přijímat jeden druhého tak, jako Ty přijímáš nás. Odevzdáváme se Ti s velikou důvěrou a prosíme o Tvou milost, abychom vytrvali v lásce a zůstali věrní Tobě i sobě navzájem, protože toho sami ze sebe nejsme schopni.

Odevzdáváme se Ti zcela a úplně, protože Ty nás k tomu zveš a Ty ses nám takto odevzdal jako první. S důvěrou svěřujeme do Tvých rukou další dny svého života, svoje stárnutí i čas a způsob své smrti.

Odevzdáváme do Tvých rukou také jeden druhého a zříkáme se jakéhokoli způsobu vlastnění. Dej nám, prosíme, tu milost, abychom se stali zcela závislími na Tobě. Když Ti tedy náležíme, náš předrahý Ježíši, chraň a opatruj nás jako své vlastnictví. Amen.

Betlémské světlo

Přijďte si pro symbol klidu a míru!

24. 12. 2023

V 9:30 - 10:00 hod. před
úřadem městyse Knínice

nebo

po večerní mši svaté
u kostela sv. Marka

Kdykoli po domluvě

Kačka Ševčíková
tel.: 705 236 840,
kačkasev@email.cz

ŽIVOT NAŠÍ FARNOSTI

BRANOU SMRTI NÁS PŘEDEŠLI:

4. 11. Martin Šaršon
(pohřben v Letovicích)

USTANOVENÍ MIMOŘÁDNÝCH SLUŽEBNÍKŮ EUCHARISTIE

V neděli 10.12. při mši svaté budou ustanoveni tito mimořádní služebníci eucharistie: Miroslav Hartl, Josef Ševčík a Pavel Zvěřina.

Přidají se tak k Vláďovi Muchovi, který v naší farnosti tuto službu vykonává již mnoho let. Tito služebníci eucharistie budou zastávat služby, které jsou v církvi svěřeny akolytům.

„Akolyta je ustanoven k tomu, aby pomáhal jáhnovi a knězi. Jeho úkolem je konat službu u oltáře a pomáhat jáhnovi a knězi při liturgických úkonech, zvláště při mši; kromě toho – jako mimořádný udělovatel – rozdílí věřícím eucharistii...“

(Ministeria Quaedam, Apoštolský list papeže Pavla VI.)

Mezi další možné služby akolyty patří přinášení přijímání nemocným, vystavení Nejsvětější svátosti a v mimořádných případech, např. když kněz nemůže slavit nedělní mši svatou, může akolyta vést Bohoslužbu slova se svatým přijímáním.

V případě, že víte o nemocném člověku v naší farnosti, který by chtěl přijmout Eucharistii, můžete se obrátit na kněze o. Miroslava Šudomy, tel. 608 755 273, který podání přijímání zajistí.

FARNÍ KAVÁRNA

Vše to začalo jednu zářijovou neděli, kdy při mši byla udílána svátost křtu. Po mši bylo před kostelem nachystáno pohoštění. S úžasem jsme sledovaly, jak jsou všichni radostní z toho, že mohou být spolu a povídat si s nějakou dobrotou v ruce. To byl první impuls k obnovení farní kavárny a využití místnůstek před kostelem. Tento nápad jsem sdělila pár starším a zkušenějším lidem, ti ale měli menší pochybnosti, zda je to udržitelné a zvladatelné, ale teď v neděli (3.12.) pořádáme už 7. farní kavárnu a zatím můžeme konstatovat, že jsme do toho stejně zapálení, jak na začátku. Děkujeme vám všem, kteří kavárnu pravidelně navštěvujete a přispíváte nám. Aktuálně šetříme na vlastní kávovar, protože ten, který máme, je vypůjčený. Takže děkujeme za jakýkoliv příspěvek! A vás, kteří jste k nám ještě nezavítali, chceme pozvat na čaj, kávu nebo něco dobrého. Děkujeme za vaši podporu!

Verča Ševčíková

FARNÍ KAVÁRNA

Baví vás pečení?

Pokud ano, máme pro vás nabídku
nám do kavárny upéct něco dobrého
(sladké/slané).

Stačí den dopředu

(tj. v sobotu, ideálně ještě dopoledne) napsat SMS
Veronice Ševčíkové (tel.: 705235796).

A v neděli ráno, 20 min přede mší, vámi připravené
dobroty donést do kavárny.

Děkujeme za spolupráci.

Holky z kavárny

Od spokojených zákazníků:

Každá neděle je svátek – den Páně – a když odcházíme po mši svaté svátečně naladěni, tak k tomu máme bonus v podobě usměvavých děvčat ve Farní kavárně plné luxusních zákusků a nápojů na zahřátí. Děkujeme všem, kdo se na chodu kavárny podílí. Jste úžasní.

Naše farnost se prostřednictvím fondu PULS podílí na zajištění mezd pro kněze brněnské diecéze, kterých v našich farnostech působí 323. Výše tohoto podílu je pro všechny farnosti stanovena částkou 40 Kč za měsíc za každou dospělou osobu. Pokud má farnost příjem z hospodářské činnosti, přispívá i podílem ze svých výnosů. Dary donátorů fondu PULS pomáhají farnosti tento příspěvek snížit a díky tomu tak zůstává farnosti více prostředků pro její aktivity. Děkujeme všem, kteří podporují naši farnost jako donátoři fondu PULS.

(z webu donator.cz)

Informace o příspěvku farnosti do fondu za rok **2023** (stav k 30. 11. 2023)

Předpokládaná výše příspěvku farnosti*	64.165 Kč
Dary donátorů	33.265 Kč
Zbývá vybrat	30.900 Kč

* Výše příspěvku bude upřesněna.

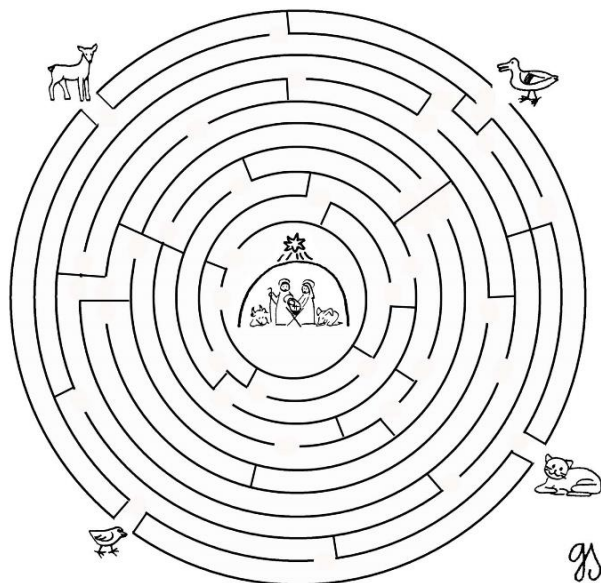

Vánoční osmisměrka

K	O	L	I	H	E	R	O	D	E	S	K	K
A	O	A	M	É	L	T	E	B	M	T	R	U
N	D	D	T	S	V	Í	C	E	R	Á	C	P
D	Á	V	Ů	E	Z	V	O	N	L	J	O	S
Ě	T	S	E	E	M	P	Ř	O	I	S	T	Š
L	S	L	O	N	P	O	V	O	E	R	K	J
T	S	Ů	P	L	T	É	K	L	O	O	E	N
Z	L	A	T	O	I	T	S	M	Ř	R	R	L
N	P	O	U	Š	Ť	T	E	Ý	U	A	O	E
E	I	R	A	M	V	Č	T	Z	R	P	R	T
A	O	Z	H	Í	E	S	A	E	Ů	N	Á	A
R	Y	H	R	K	A	L	D	L	É	A	T	V
U	K	Í	Y	P	É	U	N	A	K	N	Y	O
P	Č	N	M	M	O	O	D	Č	A	A	L	T
R	I	S	M	L	Č	E	E	Z	U	D	J	S
U	L	E	B	N	L	V	A	Ž	I	Z	L	Ě
P	S	L	Í	O	O	R	Í	D	Š	Ě	E	V
O	E	V	K	I	E	D	A	O	B	V	S	Z
V	J	E	T	T	L	K	É	M	A	H	O	?

Najdi a vyškrtej slova:

Betlém	Marie
jesličky	Nazaret
kadidlo	králové
velbloud	ovečka
myrha	stáj
stromček	zlato
zvon	Herodes
purpura	koleda
kometa	anděl
půst	poušť
advent	stádo
pastýř	sníh
hvězda	poselství
Jeruzalém	
zvěstovatel	
svíce	
osel	
roráty	
půlnoční	

Mudrcové od Východu hledali cestu za Ježíšem podle nezvykle jasné hvězdy. Za jejím svitem se však nevydali sami. Zjisti, zda správnou cestu našla i všechna naše zvířátka na obrázku.

Kde je tvůj poklad,
tam bude i tvé srdce. (Mt 6,21)

Hledejte především jeho království a spravedlnost,
a všechno ostatní vám bude přidáno. (Mt 6,33)

Rozsvit'me světlo naděje

Vydáno 3. 12. 2023 římskokatolickou farností Knínice u Boskovic výhradně pro vnitřní potřebu farnosti.

Náklady na tisk 1ks Farničku jsou cca 15,- Kč – tento minimální příspěvek vkládejte do označené krabičky na stolku v kostele.

Kontakt na kněze:

P. Miroslav Šudoma – tel. 608 755 273, fara Boskovice Masarykovo nám. 20, email: kninice@dieceze.cz

Kontakt do redakce: své náměty a příspěvky pište na email: p.hauptova@seznam.cz nebo napsané na papíře vhodte do krabičky v kostele.

Farní časopis naleznete také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti: www.kninice.farnost.cz.